

1.

Το Ρεπάνι [Πόντος]

Έναν καιρό και ένα ζαμάνι ήταν ένας πάππος και φύτεψε πολλά ρεπάνια.

Ένα ετράνυε πολύ.

— Α! λέει ο πάππος, τούτο μεγάλωσε πολύ· καιρός του να το ξεριζώσω.

Σκύβει κι αρχινά να το τραβά. Πολέμησε...

πολέμησε... μα δεν εμπόρεσε μονάχος.

— Ουφ! λέει, θα φωνάξω τη γιαγιά να με βοηθήσει.

Έρχεται η γιαγιά.

— Κράτα με γερά απ' τη μέση, λέει, και τράβα.

Τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Α, α, α! Το ρεπάνι ακίνητο.

Τρέχει η γιαγιά, φωνάζει τον Γιάννη.

Τραβάει ο Γιάννης τη γιαγιά, τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Ι, ι, ι! Το ρεπάνι στον ίδιο τόπο.

Τρέχει ο Γιάννης, φωνάζει τη Σιμέλα.

Τραβάει η Σιμέλα τον Γιάννη, τραβάει ο Γιάννης τη γιαγιά, τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Ε, ε, ε! Το ρεπάνι δεν κουνιέται.

Τρέχει η Σιμέλα, φωνάζει τον Αστράκη.

Τραβάει ο Αστράκης τη Σιμέλα, τραβάει η Σιμέλα τον Γιάννη, τραβάει ο Γιάννης τη γιαγιά, τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Ου, ου, ου! Το ρεπάνι εκεί· ρούπι δεν κουνιέται.

Τρέχει ο Αστράκης, φωνάζει τη γάτα.

Τραβάει η γάτα τον Αστράκη, τραβάει ο Αστράκης τη Σιμέλα, τραβάει η Σιμέλα τον Γιάννη, τραβάει ο Γιάννης τη γιαγιά, τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Ω, ω, ω! Το ρεπάνι ξανά μανά τα ίδια.

Τρέχει η γάτα, φωνάζει τον ποντικό. Τρομάζει ο ποντικός.

— Έρχουμαι, έρχουμαι, λέει, και χώνεται μέσα στη γη. Πάει στη ρίζα του ρεπανιού, χρατς χρουτς, χρατς χρουτς, την τρώει!

Τραβάει η γάτα τον Αστράκη, τραβάει ο Αστράκης τη Σιμέλα, τραβάει η Σιμέλα τον Γιάννη, τραβάει ο Γιάννης τη γιαγιά, τραβάει η γιαγιά τον πάππο, τραβάει ο πάππος το ρεπάνι.

Οπ! Το ρεπάνι βγαίνει!

— Έι, ι, ι, ι! Βγάλαμε το ρεπάνι! Κι όλοι μαζί τραγουδούν:

Το μικρό το ποντικάκι

έβγαλε το ρεπανάκι

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς κι άλλο καλύτερα!

Αιχμή
Κάπου
νευμάτι
αυτά τα
δεν ήσαν

ΕΙΣ ΤΗΝ